

קיצור הדף היומי

יום שישי, כ"ב באדר ב' תשפ"ב

יממות ייח

'אין זיקה' או 'יש זיקה' ביבם אחד ושנים, מחייב ולאחר מיתה

א. ר"ה מרוב: שומרת ים שמתה מותר באמה, שסובר 'אין זיקה'. וكم"ל: דוקא לאחר מיתה, אבל מחייב אסור לבטל מצות יבמין. ויקשה: דיבמותו שמתה מותר באחותה, משמע שב'אמה' לא! ותירץ: אף' באמה', ונקט 'אחותו' אגב רישא אשתו שמתה.

ב. ר"י: שומרת ים שמתה - אסור באמה, שסובר 'יש זיקה'.

וקמ"ל: אף' לאחר מיתה, ד' זיקה בצד' בחנם - לא פקעה". ומופيق: דיבמותו שמתה מותר באחותה, משמע שב'אמה' לא! ודחה: כנ"ל.

ויקשה מהמשנה: עשה בה 'מאמר' ומת שנייה **חולצת** ולא מתיבמת, משמע **שבליל** 'מאמר' **מתיבמת**, הרי היא צרת א"ח שלא בעולמו בזיקה! ותירץ: אף' בלי 'מאמר' **חולצת**, אלא לאפוקי מב"ש שكونה לגמורי. ויקשה: דבר אחין ומת אח, ולא הספיק השני לעשות 'מאמר' עד שנולד אח, ומת, הריאונה - יוצאה דא"ח שלא בעולמו, **ושניה - חולצת או מתיבמת**, והרי היא צרת א"ח שלא בעולמו בזיקה! ותירetz: **שהבריותא פר"מ** שסובר 'אין זיקה'.

ואף שלר"מ: ד' אחים, ב' מהן נשואים באחות, ומתו - חולצות ולא מתיבמות, ואם לר"מ 'אין זיקה', כיוון שמשני בתים הן, שככל אח יייבם אחית! - זהו מפני, שאסור לבטל מצות יבמין, שמא כשהאחד יייבם, השני ימות, ותאסר. **ואף שלר"ג שניינו:** מותר לבטל מצות יבמין אף' **בודאי**, ר"מ אוסר אף' **בספק**.

א. أبيי מופيق: **שר"ז** שאמר 'יש זיקה' - למד זאת משמואל רבו.

ועל ריב"ב: דשומרת ים שקדש אחיו אחותה, ימתין עד **שיעשה אחיך מעשה יום או חיליצה** - אמר שמואל: הלכה כריב"ב 'יש זיקה'.

ב. ר"ז: **שניינו בפירוש משמואל:** שומרת ים שמתה אסור באמה זיקה. וצדריכי: 'הלכה כריב"ב' - אף בשנים, 'אסור באמה' - אף לאחר מיתה.

שני אחים ומת אח אחד מהן, וייבם השני את אשת אחיו, ואח"ב נולד להן אח, ומת הריאונה יוצאה משומם א"ח שלא בעולמו, והשנייה משומם צרתה.

עשה בה מאמר ומת - **שנייה חולצת ולא מתיבמת**.

ראש אופר: מיבם לאיו שירצה, או חולץ לאיו שירצה.

א. רבוי אוושעיא: **ריש חולק אף ברישא נולד ואח"ב ייבם**,

ומופيق: **שנה' משנה יתירה** ברישא, שלרבנן א"צ דכ"ש מסיפה ייבם ואח"ב נולד שבהיתר מצאה, ואסרוה, אלא רישא לד"ש **שמתייר גם בז'**, ושייפה לרבען שאוסרים גם בז'.

לעילאי נשמותו הטהורה של מrown שר התורה ומרא דכולא תלמודא רבנן של כל בני הגולה זיע"א